

[Ingerlise Koefoed]

Den offentlige sektors ansatte har ikke stillet sig selv til skue; de har ikke bedt om at blive hængt ud som overflødige og dyre. Der gøres meget arbejde af den offentlige sektor, og der kunne opnås meget i produktivt samarbejde mellem den offentlige og den private sektor. Det, som man ikke opnår noget ved, er at tage arbejdsglæden og håbet fra mennesker, der er ansat i den offentlige sektor eller hører til dem, der har brug for hjælp, støtte og nye oplevelser og ny viden produceret og formidlet af mennesker i den offentlige sektor.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg skal her afbryde forhandlingerne og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.45.

Mødet udsat kl. 18.43

Mødet genoptaget kl. 19.45

Forhandlingen genoptoges.

Hvid Jensen (RV):

Det er med stor interesse, jeg har hørt på denne debat. Nu er det jo sådan, når man kommer ind som midlertidigt medlem, at man glæder sig til at høre, hvad denne forsamling kan sige. Jeg har hørt mange kloge ord, ikke mindst fra fru Kirsten Lee. Jeg har også hørt mange polemiske ord, ikke mindst fra Socialdemokratiet. Det er måske det spil, der skal være i en forsamling som denne, selv om man diskuterer meget alvorlige problemer.

Jeg tror nok, at folk udenfor, sådan fornemmer jeg det selv med det ene ben ude i det civile liv, havde forventet at høre lidt mere og lidt flere om dybden af de økonomiske problemer, vi har. Det er min fornemmelse, når jeg snakker med folk, det være sig SF'ere, radikale eller konservative, altså folk i almindelighed, at de faktisk synes, vores økonomiske problemer er meget store, og at vi er nødt til at gøre noget ved dem.

Jeg har derfor en række ting, som jeg mener der måske kunne være grund til at understrege på baggrund af den debat, jeg hidtil har hørt. For det første må vi ikke et øjeblik i polemikken, polemik kan være udmærket, glemme, at vores økonomiske problemer nu har en sådan tyngde og dybde, at vi må have dem for øje hver

dag. Det burde være sådan, at hvert folketingsmedlem havde et vækkeur hjemme, der ringede klokken 2 om natten, og så når det ringede, var der en lille stemme, der sagde: Husk udlandsgælden! Så er det muligt, man var klar med et forslag om morgenen.

Vi skal også gøre os klart, tror jeg, at den største trussel, vi har mod velfærdssamfundet, reelt er vores økonomiske problemer. Får vi ikke løst dem, er der ingen solidaritet tilbage, så er al snak om solidaritet kun mundsvejr og gode ord, og det hjælper ingen.

Jeg havde måske også forventet, at jeg havde hørt om en lidt større sammenhæng imellem økonomi og økologi. Det er da blevet nævnt – men jeg tror, vi må vænne os til, at vi fremover ikke kan snakke økonomi, uden at vi også snakker økologi. Det er ikke nok, at vi får et gældsfrit Danmark. Det skal vi også. Det skal også være et Danmark og en verden, vi kan leve i. Hvad hjælper ellers den gode bankbog? Vi må huske på altid, når vi snakker økonomi, at vi også fremover må snakke økologi, som det står i Brundtlandrapporten.

Endelig for det tredje synes jeg, det er væsentligt at få slået fast, at det, det drejer sig om, ikke er en snuptagsløsning af økonomiske og økologiske problemer. Det er en lang, lang sejrproces. Jeg vil da gerne sige regeringen til lykke med finansloven, den er smuk, et godt stykke håndværk, og jeg under jer vel, at I har glæden et par dage; man skal være rimelig. Men når I så har haft de par dage, håber jeg, I siger: Nu skal ærmerne smøges op, nu skal vi til at tage de rigtig store tag. Det er det tag, der bl.a. hedder en forbedring af konkurrenceevnen, forøgelse af opsparingen og at få gang i folks lyst til at tage fat. Uden at vi får denne konkurrenceevne, denne omstilling i gang, denne opsparing i gang, bliver denne finanslov et slag i luften i stedet for at blive denne trædesten eller dette startpunkt, der gjorde, at vi kunne få luft under vingerne som en agerhøne, der smukt glider hen over landskabet.

Så kunne man stille det spørgsmål: Kan man herinde på Christiansborg i det hele taget gøre noget ved problemerne? Mange ude omkring siger: Snakke kan de, men kan de gøre noget ved det? Vi tvivler. Det er baggrunden for, at ikke kun økonomien, men også respekten for folkestyret, for dette Ting, er på spil i disse år. Ja, jeg tror, man kan gøre noget ved det.